

Argint și aur pentru un paralytic contemporan

20 mai 2004

Gili Cârstea

Dintre nenumăratele minuni pe care urmașii lui Isus le-au făcut după revărsarea Duhului Sfânt în ploaia timpurie, una este descrisă pe larg în cartea Faptele Apostolilor.

Un paralytic stătea la poarta templului și cerea pomană de la închinătorii miloși, iar când i-a văzut pe cei doi ucenici, a sperat să primească ceva de la ei. Petru și Ioan ar fi găsit prin buzunare vreun gologan rătăcit, dar se pare că Duhul lui Hristos avea altceva de spus. Iar în ceea ce a spus El găsim un principiu important al împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

„Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: În numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoal-te și umblă” (Fapte 3:6). Prin aceste cuvinte, Hristos dorea să spună ucenicilor Lui din toate timpurile că aurul și argintul acestei lumi nu sunt ale Sale, și prin urmare nu le poate da copiilor Săi. Împărăția Lui nu funcționează cu asemenea valori; banii nu sunt motorul existenței sau al dezvoltării. Împărăția neprihănirii nu depinde sub nici o formă de valoarea sau mulțimea bancnotelor pământești.

În împărăția acestei lumi nimic nu funcționează fără argint și aur, și se pare că nici biserica nu știe altă cale de supraviețuire. Ca și paralyticul de la poarta Frumoasă, ea cere și așteaptă de la închinătorii ei daruri și contribuții pentru toate activitățile zilnice. Fără argint și aur, structurile ei s-ar prăbuși destul de repede, iar înțelul bisericii nu reușește să vadă că Hristos nu are nici argint, nici aur. Căutăm putere și protecție prin alianțe mai mult decât discutabile, testăm tot felul de proiecte de supraviețuire confesională, care cer tot mai mult argint și aur, și tot mai mult personal „calificat” pentru bunăstarea poporului. Ne facem că nu știm că Hristos nu oferă copiilor Săi decât pâinea și apa spirituală, orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, prin care omul poate trăi.

Acest episod al vindecării paralyticului a produs o mare agitație în Israel și i-a pus față în față pe ucenici cu preoții cei mai de seamă, care au aflat, cu stupeoare, că ei sunt învinovați pentru uciderea lui Isus din Nazaret. N-ar fi exclus ca în zilele noastre Dumnezeu să trimită pe Ioan și Petru la înțelul Bisericii Laodicea spre a-l face să înțeleagă că Hristos nu are nici argint și nici aur, că acestea nu vor reuși nicidecum să-l facă bogat și că salvarea lui va fi să primească ceea ce are Hristos: O haină a neprihănirii, o credință testată în focul încercărilor prin care a trecut, și alifia Spiritului prin care Scriptura poate fi citită cu gândul lui Hristos.

Să ne rugăm Domnului să dea paralticului nostru drag ceea ce-i lipsește cu adevărat. Poate așa vestea bună ar ajunge repede la miliardele care prăpădesc pământul alergând disperate după argint și aur.